

Я околений жмутом моїх відчужень.
Але я їй не скажу, що вони всі — довкола неї.
Захід над бухтою. Які засліплючі киреї —
Глянь!

Електрика довкола сопки — вдалині,
в тумані — фантазоцирк.
Ще торік ця аналогія нас смішила.
На стіл забравсь прекомічний —
моя панна впустила —
Цуцик.

Хутко Велике свято. Що тепер робиться дома?
Я жду не діждусь, як оздобить спину травиця.
Чому ж, чому розбиває і зм'якшує крицю
Втома?

22. III. 1917. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).